

virkelig faglærte Folk, vil det blive meget kostbart. Hvis man derimod, som jeg har tænkt mig, kan tage dygtige Arbejdsfolk paa Landet, som melde sig og have Lyst dertil, vil det være meget bedre. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han ved faglærte Skorstensfejere forstaa saadanne, som have været i Lære hos en øvet Skorstensfejer, eller om man kan tage Folk dertil, som ikke ere, men efterhaanden ville blive faglærte.

N. C. Jensen: De Betragtninger, der ere gjorte gældende angaaende dette Lovforslag fra det ærede Medlem, der først talte saavel som fra det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen), tror jeg i og for sig ere ganske rigtige. Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) har ganske sikkert Ret i, at vi trængte til at faa en Samling af de forskellige Lovparagraffer og Plakater angaaende Brandpolitiet paa Landet, som nu findes spredte paa mangfoldige Omraader. Men naar det ærede Medlem for Stubbekøbing gjorde gældende, at man ikke skulde vente sig saa overdrevne Resultater i Retning af mindre Brandskade end hidtil, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ogsaa er rigtigt. Men det forekommer mig alligevel, at den højtærede Justitsminister fortjener Tak, fordi han har sat et Arbejde i Gang for dette Lovforslag og for at samle de forskellige Regler, hvis Maal jo praktisk er at indskrænke de mangfoldige Ildebrande, der have været i saa stærk Tiltagende i de senere Aar, saa meget som muligt. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at det maa lykkes i indeværende Samling at føre Lovforslaget igennem, og at det saa meget som muligt maa bevirke, at Brandskaderne kunde blive færre; de ere jo ved at blive en Svøbe for os alle. Jeg skal ikke komme ind paa ret mange af Lovforslagets Paragraffer. Jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, og at man der vil gaa noget nærmere i Detailler. Det er jo absolut givet. Man vil vel ogsaa fra alle Sider søge at strække sig saa vidt som muligt for at naa et Resultat. Det er i hvert Fald mit Haab.

Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning til § 13, der særlig omhandler Bagerovne; der gøres Skel mellem de Ovne, der bruges mere i industriel Brug, og de almindelige Bagerovne til Husbrug. Det kan maaske i og for sig være rigtigt nok ved en mindre nøgtern Betragtning at gøre dette Skel, men det er dog et Spørgs-

maal, om man ikke som Helhed burde holde den samme Regel for alle Bagerovne. Jeg tror, at den Betragtning, som man tilsyneladende lader skinne gennem Lovforslaget, at der kan være Bagerovne, som man ikke bruger til Oplagsplads for brændbare Sager, kan man lade ude af Betragtning, for saa vidt disse Bagerovne ikke ere lukkede ind i Skorstenen. Derfor er det for mig et Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigst — og det vil jo ikke være nogen nævneværdig Bekostning, der derigennem paalægdes vedkommende — om man gjorde Bestemmelsen ens for alle, eller med andre Ord, at man sagde, at enhver Bagerovn ogsaa til Husbrug skal være forsynet med Hvælving bygget af brændte Sten. Naa, i og for sig er det ikke af saa overdreven stor Betydning, men det kunde maaske dog være værd at tage dette under Overvejelse.

I Anledning af § 20, sidste Stykke, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Der staar i sidste Stykke: „Har Bygherren overdraget Arbejdet til en eller flere Haandværkere, gaar Ansvar et over paa disse, medmindre han udtrykkelig har paalagt dem at udføre Arbejdet saaledes, som sket er“. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvad man i dette Tilfælde forstaaer ved Bygherre, thi Hovedsagen ved dette Lovforslag forekommer mig at være, at det saa tydeligt som muligt slaas fast over for Haandværkerne, at de forstaa, at de over for Nybygningernes Opførelse staa med det fulde Ansvar for, hvorledes Lovens Bud bliver opfyldt. Naar man taler om en Bygherre i Byerne, sigtes dermed ganske særlig til den, der har Ejendommenes Opførelse i Entreprise, og der kunde det nok være rigtigt at lægge det økonomiske Ansvar, om et saadant bliver gjort gældende, over paa Bygherren. Men ude paa Landet er det i Almindelighed ikke saaledes, at man akkorderer hele Bygningens Opførelse bort enten til en privat Mand eller til en Haandværker, men i Reglen er det saaledes, at man gaar hen til en Haandværker og spørger, om man kan faa ham til at arbejde paa denne Bygningens Opførelse, og han arbejder saa i Reglen paa Dagløn. I saadanne Tilfælde maa Bygherren jo nærmest være vedkommende Arbejdsgiver selv, saa vidt jeg kan se, men jeg vil henstille til den højtærede Minister at oplyse, hvad man egentlig skal forstaa ved Ordet „Bygherre“. Jeg tror, det vil have sin praktiske Interesse for det videre Arbejde.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning